

'Hae is in Ool nog neet euver'
'Hij is in Ool nog niet over'

Aan het Oolder veer en de kern Ool hangt historie...

Colofon

'Hae is in Ool nog neet euver'

is een uitgave van
Resort Marina Oolderhuske
en uitgebracht ter gelegenheid van de
complete ombouw en aanpassingen
van de veerpont 'Biej Ool Euver'.

Resort Marina Oolderhuske
Oolderhuske 1
6041 TR Roermond
Telefoon: 0031- (0) 475- 588686
Fax: 0031-(0)475-582652
E-mail: info@oolderhuske.nl
Website: www.oolderhuske.nl

Idee:
P.W.H. Houkes

Realisatie:
Ursem Communicatie, Herten

Bronnen:
Gemeentearchief Roermond
Buurtvereniging Sint Johannes Nepomucenus
Roerstreek museum
1000 jaar Herten
RijksArchief Limburg
Archieven van de heerlijkheid Daelenbroeck
Meertens Instituut
Ach lieve tijd
De Woonomgeving

Druk:
SHD Grafimedia, Swalmen

De kleine kern Ool, die vanaf 1991 deel uitmaakt van de gemeente Roermond, is in de rijke geschiedenis van Midden-Limburg van méér dan lokale betekenis geweest. Want sinds mensenheugenis was er in Ool één van de belangrijkste verbindingen tussen Limburg en Noord-Brabant, een veerpont in de Maas. De herinnering aan dit veerpont wordt nog steeds levendig gehouden door het gezegde: “Hae is in Ool nog neet euver”.

De rivierovergang die al in 1293 vermeld wordt, vindt zijn oorsprong zeer waarschijnlijk in de groei van de stad ‘Ruremunde’. Kooplieden die Roermond aandoen nemen meestal de iets langere weg via Ool, omdat daar een geregelde overtocht per veerpont mogelijk is. Met de twee dichterbij de stad gelegen veerponten is dat niet altijd het geval, omdat deze overgangen in de uiterwaarden liggen en geregeld last hebben van hoog water, waardoor de veerponten niet kunnen varen.

Het vele lokale en interlokale verkeer dat vanuit Roermond richting Brabant reist, verlaat de ommuurde stad dan ook door de (dubbele) Brugpoort, steekt de Maria Theresiabrug over en volgt na de Voorstad Sint Jacob de Hertenerweg tot aan de Bonenbergh. Tot 1824 moest het verkeer nog per veer de Hambeek oversteken, daarna werd er een tolbrug gelegd. Van daar uit vervolgt men de weg langs de Maas naar Ool. Na de overtocht zetten de reizigers in het dorp Beegden weer voet aan vaste wal.

De kern Ool op een kaart van het kadaster omstreeks 1818.

Reglement van het veer

Op een plakkaat of ordonnantie uit 1729 dat is teruggevonden in het archief van de Roermondse Jezuïeten en gedrukt is door de Roermondse drukker Maximiliaan Ophoven, staat het reglement van het veerpont vermeld. Het plakkaat heeft een afmeting van zestig bij veertig centimeter waarop allerlei reglementen worden opgesomd, waaronder de kosten voor de overtocht. Inwoners van Beegden genieten een uitzonderingspositie, want zij hoeven slechts de helft van de kosten voor de overtocht te betalen. Eén ordonnantie moet in Ool vlakbij het veer, op een schot of muur bevestigd worden. Wordt de ordonnantie verwijderd, verscheurd of is het verweerd, dan moet binnen drie dagen een nieuw exemplaar aangebracht worden, op straffe van een goudgulden.

De geërfden

Omdat het veerpont vanuit de thuishaven Ool wordt bediend, zijn de eigenaren van het veer de landheren van Herten, Merum en Ool; de geërfden. Iedere geërfde heeft éénmaal per jaar het recht om een week lang het veer te bedienen, zodat zij bij toerbeurt de vruchten ervan kunnen plukken. Of de geërfden allemaal van dit recht, dat al in 1415 bestaat, gebruik maken is twijfelachtig, want bij zwaar weer is de overtocht een riskante onderneming, zelfs met de hulp van meer dan het normale aantal knechten. Ervaren personeel zal dan ook wel het veer bediend hebben, want bij verzuim wordt de verantwoordelijke geërfde aansprakelijk gesteld. De veerlieden, die bij nacht en ontij hun werk doen, worden beter beloond naarmate de Maas en de vracht hun werk bemoeilijken. De wassende Maas is daarvoor één graadmeter. Andere factoren die een rol spelen zijn ijsgang, woelig water, vereiste spoed en het tijdstip van de overtocht.

De reden waarom de Jezuïeten het plakkaat in hun archief bewaren, wordt door een korte notitie aan de onderkant van het plakkaat uit de doeken gedaan; 'de P. Jesuiten als besittersse der derthiende weecke'. De Jezuïeten hebben in Herten blijkbaar zoveel grond dat ze tot de geërfden worden gerekend, maar grootgrondbezitters zijn de Jezuïeten hier niet geweest. Pas aan het eind van de zeventiende eeuw verwerft de orde in Herten land.

De Maasovergang in Roermond, geschilderd door J.A. van der Drift omstreeks 1850.

Op 22 oktober 1694 verkoopt de 'deugentrijcke, ende devote geestelike dochter' Hendrina van Ool, geassisteerd door de notaris en procureur Johan Geelen aan Franciscus van Ens, de rector van de Roermondse Jezuiten twee hooibeemden en vier percelen akkerland voor 749 patacons. De graslanden liggen in het Oolderbroek evenals het eerste perceel akkerland. Samen zijn ze ongeveer 332 roeden groot. Het tweede perceel bouwland van ruim 74 roeden ligt naast het grondbezit van Mercke Schencken en juffrouw Dreffers. Het derde, met een oppervlakte van ruim 130 roeden ligt bij de Distelheuvel. Het laatste perceel bouwland, het grootste van tweeëneenhalve morgen, ligt op de Valckenborgh.

Vijf dagen later, op 27 oktober 1694 vindt de officiële overdracht plaats aan de paters in aanwezigheid van de schout van Dalenbroek, Johan van Laer en de schepenen Hendrik Vogels en Johan Gerard van de Smitzen 'beyden rechten Lt'. Twee reçu's bevestigen de correcte afhandeling van de koop. Op 31 oktober 1694 betalen de paters 'Hennersken '400' patacons permissie Spaensche munte' en op 17 januari 1695 volgt het resterende bedrag.

Lang hebben de paters hun nieuw verworven bezit niet gehad. In een akte van amortisatie van 29 maart 1756, die in Brussel door prins Karel van Lorreinen, landvoogd van de Oostenrijkse Nederlanden aan de Roermondse Jezuiten wordt verleend, worden de bezittingen in Herten niet meer genoemd. Meer grond dan het genoemde hebben de Jezuiten in Herten waarschijnlijk niet gehad. De duur van dit bezit was bovendien relatief kort, want in hun archief zijn er praktisch geen sporen meer van terug te vinden.

Luikse Patacon 1679

Het beroep van veerman bestaat al duizenden jaren. De veerman deed zijn intrede toen de mens zijn zwervende bestaan opgaf en ging wonen in vaste nederzettingen waartussen handels- en reisroutes ontstonden. Waar water een barrière vormde tussen dorpen en steden was men afhankelijk van de vele veerdiensten. In het aan water en veren zo rijke Nederland verschijnen de eerste notities over veren pas in het archiefmateriaal van de late middeleeuwen. De geschiedenis van de veren en veerlieden is echter veel ouder dan de archiefstukken bewijzen. Zo waren er in de Romeinse tijd ook al handelsroutes waarin overzetplaatsen bij de rivieren waren opgenomen.

Het Oolderhuuske

Omdat het verkeer via Ool in de loop der eeuwen toeneemt, richt Matthieu Timmermans uit Beegden omstreeks 1770, aan de Prins Bisschop van Luik het verzoek om, 'ten gerieve van de passanten', tegenover Ool een huis te mogen bouwen. Het nog steeds bestaande 'Oolderhuuske' is, omdat het in het overstromingsgebied van de Maas ligt een zeer stevig en goed gefundeerd gebouw en was destijds een bekende pleisterplaats.

Het 'Oolderhuuske' op een kaart van het kadaster omstreeks 1818. Op deze kaart staan ook de benamingen: 'Den Oolder Grend', 'Older Hoofd' en 'Aen het Vheer'.

Voor bedevaart en kermis

Het Oolder veer verliest enigszins aan betekenis als in 1867 de brug over de Maas bij Roermond wordt opengesteld. Het veer is nog in gebruik voor mensen die ter bedevaart gaan naar 'Sint Lindert' in Beegden, of naar de kermis in de dorpen aan de overkant van de Maas. Maar ook voor de boeren uit Ool, die akkers en weiden aan de overzijde moeten bewerken of hun vee moeten verzorgen, is het veer nog steeds onmisbaar.

Vanaf het begin van de 17e eeuw wordt in Beegden Sint Leonardus, in de volksmond Sint Lindert genoemd, aangeroepen tegen jicht, spierpijnen en aangezichtspijnen. Ook bij veeziekten roept men de hulp van deze heilige in. Paus Leo XII (1823-1829) verleent een volle aflaat bij een bedevaart naar Beegden, te verdienen op de eerste vrijdag van juli en op zes november, de feestdag van de Heilige Leonardus. Bovendien is er op iedere vrijdag na de Heilige Mis gelegenheid om de relik van de heilige te vereren. In het begin van de 20e eeuw wordt Sint Leonardus ook vereerd als de beschermheilige tegen de vliegen.

Na afloop van de tweede wereldoorlog krijgt het Oolder veer weer een drukke tijd, omdat de Roermondse brug in november 1944 door Amerikaanse bommenwerpers zwaar beschadigd is en het overzetten veel oponthoud vergt. Als de vaste verbinding over de Maas weer hersteld is, loopt het verkeer via de veerpont in Ool sterk terug.

Het veer te Ool Beegden

is weer bevaarbaar voor alle voertuigen.
G. BOUWMANS, Veerman, Ool.

Maas- en Roerbode 13 juni 1945

In het begin van de jaren vijftig verzoekt veerman Gijs Bouwmans, die het veer nog met de hand bedient, het rijk om een motor en de gemeente Herten om verhoging van de subsidie. De reden van dit verzoek is dat hij geen kans meer ziet om van de opbrengst zijn grote gezin te onderhouden. Nadat zijn aanvraag wordt afgewezen, neemt Gijs Bouwmans op 1 oktober 1951 ontslag. Rijkswaterstaat haalt het veer vervolgens voor reparatie uit de vaart, waarna het niet meer terugkomt.

Vervolgens koopt de gemeente Herten een veerboot dat enkel tot doel heeft om boeren over te zetten, zodat zij hun vee op de Ooldergriend kunnen verzorgen. Een nieuwe veerman wordt niet gevonden, zodat de dichtst bij de Maas wonende boer de sleutel van het veer onder zijn hoede krijgt. Dit veer wordt definitief uit de vaart genomen als in 1954 de Ooldergriend verkocht wordt voor het winnen van grind.

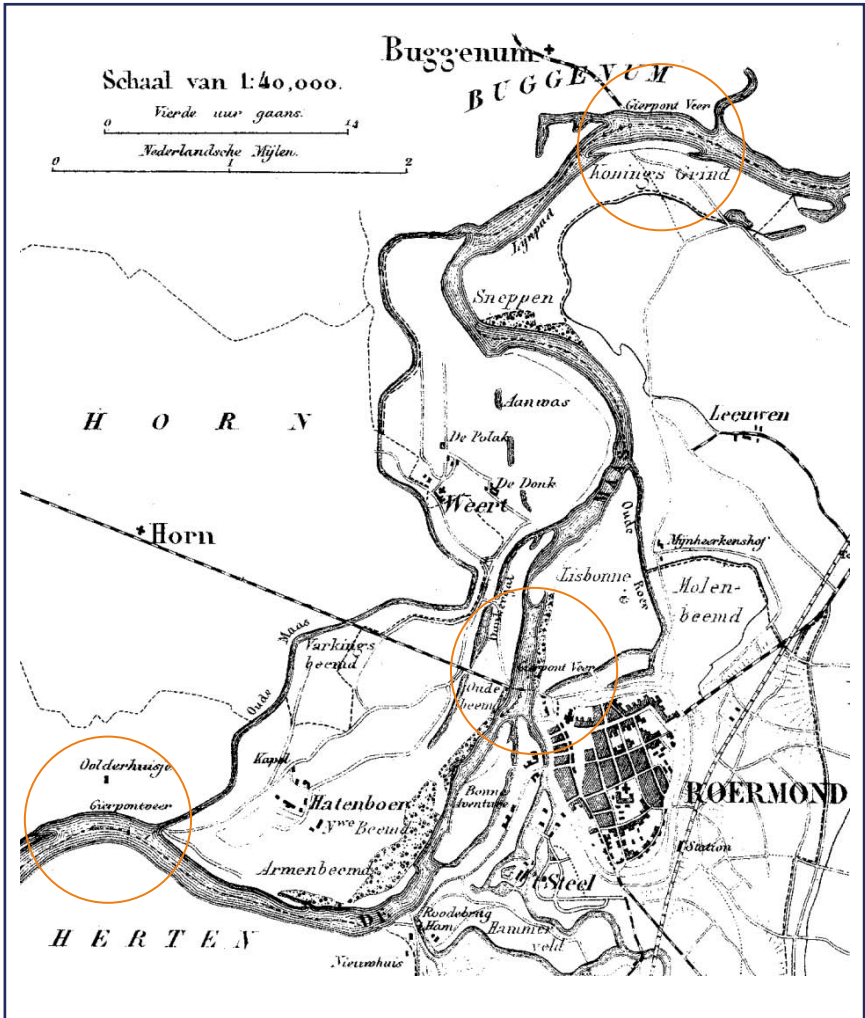
Laatste veerman van Ool

te Roermond verdronken

Vermoedelijk door de duisternis misleid, is in de nacht van zaterdag op zondag even over twaalfen, de 65-jarige G. Bouwmans in de Voorstad St. Jacob, tegenover de fabriek van Haagen te water geraakt en verdronken. De Roer heeft daar een zeer steile oever. Het slachtoffer was op weg naar huis. Hij woonde op een woonark nabij de Rode Brug. De politie die snel te hulp geroepen was trof B. nog drijvende bij de Roerkade en had hem spoedig op het droge. Kunstmatige ademhaling is nog geruime tijd toegepast, maar had geen succes meer. De heer Bouwmans was van kort voor de oorlog tot 1951 veerman op het veer te Ool. Hij was de laatste, want het rijk nam het veer toen uit de vaart.

De Weerd en het veer

Omstreeks 1326 is er in de Roermondse archieven voor de eerste keer sprake van het gebied De Weerd. In 1342 koopt de stad Roermond van Willem, Heer van Horn en Altena, het recht om de Maas te vergraven door de Levereweerd, een Gelders leengoed. Er wordt een nieuw stuk Maas gegraven tussen Ool en de bedding van de Roer, ten noorden van de stad. Roermond komt daardoor aan de Maas te liggen en krijgt ook een haven langs de Maas, in de Roer. In 1347 is er al sprake van de nieuwe Maas.

Drie gierpontveren op een kaart uit 1868.

Eerst stroomde de Maas veel meer westwaarts, ongeveer ter hoogte van het huidige lateraal kanaal, waar Roermond toen een haven had. Deze oude haven en het aanpalende gebied lagen aan weerskanten van de Hornse Maas, de grens tussen Gelre en Horn. Direct na de aanleg van de nieuwe Maas verliest de oude Roermondse haven zijn belang. Het gebied van die oude haven heet in het begin van de vijftiende eeuw nog steeds 'Havengriend'. Dit gebied wordt door de stad in erfpacht uitgegeven aan diverse particulieren voor in totaal 8 malder rogge (1341 of 936 kilo) per jaar. Berekening door het Roermondse Gemeentearchief laat zien dat het gebied van de Havengriend 13,7 hectare groot moet zijn geweest ofwel ongeveer 15 Roermondse bunder. De waarde werd gesteld op 10 gouden schilden per bunder. Omgerekend naar huidige prijzen zou dat zijn € 355,00 per bunder, in totaal € 4895,00.

In de vijftiende eeuw worden de erfpachters voor en na afgekocht, waarna bebouwing in De Weerd ontstaat. De Hornse Maas is dan nog bevaarbaar en heeft een breedte van ongeveer driemaal die van de Roer, maar slechts eenderde van de nieuwe Maas. Er lag een veer op de Hornse Maas, voor de helft eigendom van de heer van Horn en voor de helft van de Roermondse Erfvoogd. Aannemelijk is dat de Havengriend en de Veerstoel waarschijnlijk gelegen hebben in de bebouwde kern van de Weerd, dicht bij de huidige, in 2006 gerestaureerde, kapel. De twee veren tussen Horn en Roermond (over de nieuwe Maas en de Hornse Maas) waren bescheiden. Het veer in Ool was veel belangrijker en groter.

Op de voorgrond het gierveer, vermoedelijk op de plek waar Hambeek en Maas samenkomen, want net boven het gierveer zou de kerk van Herten te zien zijn.

Rond 1862 had het gierpont in Horn een afmeting van 16 x 4,70 meter. Het veer had twee voorbruggen, vier brugbomen, vier ijzeren bouten, twee windwerken, een mast en twee zwaarden.

Het veer werd op zijn plaats gehouden door drie bochtaken die ieder een afmeting hadden van 7 x 1 meter. Daarnaast was er nog een half veer met de afmeting 7,5 x 2,9 meter en een roeiboot van 7,5 x 1 meter.

Maasplassen

Voor de wederopbouw van Nederland na de tweede wereldoorlog en de uitvoering van het deltaplan dat ontwikkeld wordt na de stormvloed van 1953, zijn grote hoeveelheden zand en grind nodig. Uit testboringen blijkt dat deze grondstoffen in Midden-Limburg op grote schaal aanwezig zijn. In mei 1954 wordt de ruim 27 hectaren grote Ooldergriend voor de winning verkocht aan Grint- en Zand-exploitatiemaatschappij Smals BV uit Herten.

Marina Oolderhuuske

Door de ontgrindingen ontstaan in Midden-Limburg grote waterplassen, de Maasplassen. Deze zijn in oppervlakte groter dan de Vinkeveense- en Loosdrechtse plassen samen. In de jaren tachtig komt er veel belangstelling voor de herinrichting van de Maasplassen onder het motto: "Het gaat niet alléén om de ontgrinding, maar ook om het gebied dat erna ontstaat." In oktober 1988 komt de firma Smals met een plan voor het schiereiland, dat na de ontgrinding van de Ooldergriend is ontstaan. Op het schiereiland dat een oppervlakte heeft van ruim tien hectaren wil de onderneming binnen vijf jaar een jachthaven, een camping, vakantiehuisjes, een restaurant, tennisbanen en appartementen aan het water verwezenlijken.

De werkzaamheden rond de aanleg van 'Marina Oolderhuuske' in vogelvlucht.

Het project met de naam 'Marina Oolderhuske', omvat vijf onderdelen:

1. een jachthaven met 140 ligplaatsen.
2. 94 bungalows met zicht op de Maasplassen.
3. 80 drijvende luxe woningen (Marina's) met een eigen aanlegsteiger.
4. een passantencamping met 160 plaatsen.
5. een centrale voorziening met een restaurant, café, zalen en terras.

Om bij hoge waterstanden in de Maas problemen te voorkomen, mag er van Rijkswaterstaat slechts een deel van het schiereiland bebouwd worden. Een gedeelte ligt namelijk in het zogenaamde waterbergend deel van de Maas. In dit gedeelte worden de 80 Marina's gerealiseerd. Marina's zijn drijvende woningen van vijf bij twaalf meter, die op een betonnen casco gebouwd worden. Ze stijgen en dalen naargelang de waterstand.

Gezicht op de haven waar de drijvende betonnen casco's worden afgebouwd.

Nawaka

Voordat de eerste spade de grond ingaat, neemt Scouting Nederland het terrein in bezit voor het vierjaarlijkse Nawaka, het Nationaal Waterkamp voor waterscouts. Van 24 juli tot en met 3 augustus 1989, slaan ruim 5000 waterscouts uit binnen- en buitenland op het schiereiland van Marina Oolderhuske hun tenten op. Aan de oevers liggen de ongeveer 700 vletten board aan boord die de scouts hebben meegenomen.

De hoogtepunten van dit zomerkamp zijn de open dag, de vlootschouw en op de laatste dag de gondelvaart op de Maas met afsluitend vuurwerk. Duizenden kijkers uit Midden-Limburg aanschouwen dit feeëriek schouwspel langs de oevers van 'Mooder Maas'.

Opbouw van het kampterrein met uitzicht op een gedeelte van het huidige campingterrein.

De gondelvaart, één van de hoogtepunten van het Nawaka in 1989.

Veerdienst in ere hersteld

Op maandag 3 december 1990 wordt door de burgemeester van de gemeente Beegden de eerste damwand voor de aanleg van de haven in de grond geslagen en in maart 1991 wordt vanuit de haven in Roermond de eerste 'Marina' naar haar bestemming gesleept.

Op paaszaterdag 18 april 1992, wordt 'Marina Oolderhuuske' door burgemeester drs. Herman Kaiser van Roermond feestelijk geopend.

Tegelijkertijd wordt ook de oude veerdienst in ere hersteld, zodat voetgangers en fietsers tijdens het vaarseizoen de Maas weer kunnen oversteken. De veerpont krijgt de toepasselijke naam krijgt: 'Biej Ool Euver'.

Hae is in Ool nog neet euver

De veerdienst is amper in de vaart of de verhalen van vroeger komen weer boven water. Zo ook de bekende Limburgse uitdrukking: "Hae is in Ool nog neet euver", dat de betekenis heeft: 'Hij is in Ool nog niet over'. Hiermee geeft men aan, dat de oplossing van een zaak nog niet helemaal rond is en dat het nog wel even kan duren. Hoe dit gezegde precies is ontstaan is niet meer te achterhalen, maar een drietal overleveringen willen we u niet onthouden.

Roofridders

Op de burcht Ghoir, tussen Nunhem en Neer, woonden twee broers, beide beruchte roofridders. Hun dagelijks werk bestond uit het beroven van kooplui en het afzetten en knevelen van boeren en reizigers. Door de bescherming van hooggeplaatste familieleden gingen zij altijd vrijuit. Overigens maakte de onafhankelijkheid van de talrijke kleine rechtsgebieden in die tijd het zeer moeilijk hen te pakken te krijgen. Het optreden der beide 'heren' werd op de duur zo driest, dat de herinnering aan hen nog eeuwen voorleeft.

Dicht in de buurt, op het kasteel te Horn, zetelde echter een drossaard, die streng en onverbidde-lijk recht deed. De heren van Ghoir hadden zijn speciale aandacht. Zij waren echter sluw en hadden overall spionnen. Slechts door list zou hij ze in zijn macht kunnen krijgen. Een feestmaal waartoe ook andere edellieden en de geestelijkheid van de landstreek uitgenodigd werden, zou hen op de Horner burcht brengen.

De Van Ghoir's kwamen zonder argwaan naar het slot gereden. De drossaard ontving hen zeer voorkomend, maar de beul uit de stad was reeds gewaarschuwd. Het feestmaal was overdadig; de wijn stroomde in grote bokalen en de twee ridders aten en dronken flink. Slechts de drossaard dronk matig en wachtte op het moment, dat hij zijn slag kon slaan. Ook in het knechtenverblijf ging het vrolijk toe; ook daar maakte de drank de tongen los.

“Doodsgevaar”

De knecht van de heren van Ghoir was echter als steeds waakzaam. Geen woord ontging hem en toen hij een van de Horner knechten, die al ver van nuchter was, sprak over het ‘galgenmaal van de Heren van Ghoir’ wist hij wat hem te doen stond. Ongemerkt verwijderde hij zich, snelde naar de stal, zadelde drie paarden en bond ze vast aan de brug. Vervolgens begaf hij zich naar de feestzaal, liep uiterlijk kalm naar zijn meesters en fluisterde hen in het oor: “Doodsgevaar”. Hardop verzocht hij hen dan even naar de stal te komen; een der paarden was plotseling ziek geworden. De drossaard liet hen begaan, maar volgde hen met enkele gasten. Tot zijn grote verbazing en spijt zag hij het drietal op de paarden springen. “Heren van Ghoir”, riep hij hen na, “gij hebt uw hoeden vergeten!” De ene roofridder draaide zijn hoofd om en schreeuwde terug: “Beter de hoed kwijt dan de kop. . .”.

In galop ging het naar het Oolder veer, de drossaard en zijn mannen in wilde galop achter hen aan. De Van Ghoir's hadden een voorsprong, maar aldus de drossaard: “Ze zijn in Ool nog niet over”. De vluchtelingen hadden echter ook verder geluk. Zij vonden het veer aan de Horner zijde liggen en waren juist de rivier over, toen de achtervolgers verschenen. Aan de overzijde troffen zij de beul en vroegen hem minzaam, waar het bloed zou vloeien. . .

“In Horn”, luidde het antwoord, “daar moet ik twee vette ossen gaan slachten”. De schaterlach der twee roofridders klonk tot over de Maas. Zij beloonden de veerman rijkelijk en schonken aan die van Ool ‘de greend’, aan de andere zijde van de rivier.

Het Oolder veer is nu een belangrijk knooppunt voor fietsroutes, fietsers en wandelaars.

Prins Willem van Oranje

Een andere overlevering brengt het spreekwoord in verband met Prins Willem van Oranje. Willem van Oranje is bij zijn vriend de Graaf van Horn op bezoek, die op zijn kasteel in de plaats Horn woont. Als de Spaanse troepen Horn naderen neemt de prins zo haastig afscheid van de graaf, dat hij zijn hoed vergeet. "Vaarwel, prins zonder hoed", roept de graaf. "Vaarwel, graaf zonder hoofd", geeft de Prins als antwoord. De prins vlucht in de richting van het Oolder veer, waarbij hij door de Spanjaarden wordt achtervolgd.

De Spanjaarden die al vaker op het veer hebben moeten wachten, voordat ze kunnen overvaren, denken echter nu het geluk aan hun zijde te hebben en zeggen tegen elkaar: "Hij is in Ool nog niet over". Maar de Spanjaarden hebben het nakijken, want het veer ligt aan Beegder zijde en de vogelvrij verklaarde Prins is gevlogen.

Filips II van Montmorency, Graaf van Horne maar ook wel Graaf van Hoorne genoemd, is in 1568 samen met de Graaf van Egmond te Brussel onthoofd. Hij ligt begraven in de Sint Martinuskerk te Weert.

Tot slot

Tot slot de meest aannemelijke verklaring voor het spreekwoord, waarin ook nu weer de veerman de hoofdrol speelt. In die tijden gaat het er in het Oolderhuuske bijna iedere avond vrolijk aan toe. De veerman zit met vrienden te kaarten of er worden sterke verhalen verteld. Zolang het spel of het verhaal nog geen einde heeft, kunnen de mensen aan de overkant zo hard bellen en roepen als ze willen, maar het veer komt niet. 'Je bent in Ool nog niet over'.

De veerman van Ool, Graad Roumen, met zijn veer op de Maas. Op de achtergrond het Oolderhuuske. (1920)

Café 'Het Veerhuis' in Ool, met veerman Graad Roumen zijn vrouw Anna en enkele stamgasten. (Zomer 1926)

LYSTE ENDE ORDONNANTIE

WAER NAER DEN VEER-LOON TOT OOLL, BETAELT, ENDE ONTFANGEN SAL WORDEN

Op die Maese, alles in Ruremondsche loopende Munte achtervolgende s'Hoffs Ordonnantie by Depost op de Reqste van Syne Keyserlijcke, ende Catholijcke Majesteys Raedt ende Momboir den 20. Juli 1729. Verleent

Dat de Maese wesende binnen haeren Circle, off loop eenen leedige Persoon sal geven voor jeder overvaeren ———	4. deuten.	Dat voor eene Karre, ende een Peerdt, synde als voore Vracht karren, de Maese loopende tot in de Horner Maese voor elcke reyse sullen worden betaelt ———	8. stuyver
Dat deselve opgeswollen synde, ende loopende tot in de Horner Maese den selven leedigen Persoone voor hin, ende wederovervaeren sal betaelen anderhalven stuyvers ———	1. stu. en 4 deut.	Ende soa naer advenant meer peerden daer aen gespannen jeder Peerdt ———	8. stuyver
Dat deselve overloopende tot aende Beeghderhoort, den selven leedige Persoone sal betaelen voor t' overvaere va jeder reyse ———	1. stu. en 4 deut.	Ende ten reguarde vande andere ordinaire Karren voor hin, ende weder ———	10. stuyver
Dat de Maese geheel hoogh synde, ende oversulcx de Vehrluyden de Passanten moetende inlaeden tot Herten, ende overvaeren tot aen Beeghden, jeder Passant sal betaelen voor jeder overvaeren ———	4. stuyver	Koetsen en Chaisen naer advenant, Dat de Maese tot aende Beeghderhoort loopende voor eene Karre, ende een peerdt sullen worden gegeven 16 stuyver. Van meer Peerden daer aen gespannen ieder peerdt ———	16. stuyver
Dat de Maese wesende, als in den eerste Artikle, eenen Passant met een peerdt voor jeder overvaeren sal betaelen ———	2. stuyver	Voor andere ordinaire Karren voor elcke reyse ———	10. stuyver
Dat alsulcken Passant de Maese tot in de Horner Maese loopende, sal betaelen voor jeder overvaeren ———	4. stuyver	Koetsen, en Chaisen naer advenant, Dat van alsulcke Karren met een, ofte meer peerden tot Herten moetende worden ingelaeden, ende getransporteert naer Beeghden sal worden gegeven voor ieder reyse ———	32. stuyver
Dat alsulcken Passant de Maese tot aen de Beeghderhoort loopende sal betaelen voor ieder overvaeren ———	8. stuyver	Ende soa naer advenant de peerden verdobbelt, Van d' andere Karren voor ieder reyse ———	20. stuyver
Dat alsulcken Passant tot Herten moeten ingelaeden worden, ende getransporteert naer Beeghden, den selven voor jeder reyse sal moeten betaelen ———	16. stuyver	Koetsen, Chaisen verdobbelt naer advenant als vooren, Dat voor je der Schaep, en Kalff sal worden gegeven in ordinair waeter ———	2. deuten
Voor jeder overvaeren van Voer ofte Vracht-karren, ende ge-laedene Hoeykarren met een peerdt de Maese synde als in den eerste Artikle sullen worden betaelt ———	4. stuyver	Ende de Maese ooverloopende als boven vermeld naer advenant dobbel, Dat voor ieder Rent - beeste door de Slachters overghebrocht wordende in ordinair Waeter sal worden betaelt voor ieder overvaeren ———	2. stuyver
Voor dobbel gespan ———	8. stuyver	Ende de Maese op-swillende, ende overloopende als boven naer advenant dobbel op den voet der 1. 2. 3. ende 4. Artikelen, Dat de Maese tot boven de Batt overloopende, die van Beeghden soo te voet, te peerdt, als met karren, ende Peerden sullen betaelen de helffte van de Vehr-gelderen, Hierboven ten reguarde van andere persooenen, Karren, ende Peerden geconditioneert,	
Ende naer advenant de Peerden jeder Peerdt te weeten wesende Voer, ofte Vracht-karren ———	4. stuyver		
Voor andere ordinaire Karren hin, ende weder ———	5. stuyver		
Voor de Chaisen hin, ende weder ———	8. stuyver		
Voor eenen Koets mit twee Peerden hin, ende weder ———	16. stuyver		
Mit vier Peerden ———	32. stuyver		
Mit ses Peerden ———	48. stuyver		

Dat de Maese tot over de Horner Maese loopende eenen Passant soo te voet, als te peerdt aenstonts willende overgevaeren syn, en ten dyen eynde synen hoedt opsteekende, ofte mit andere teekenen meldende van geeme te willen overgevaeren syn, in sulcken vall, sullen de Vehrluyden gehouden syn den selven aenstonts overte haelen, mits betaelende dobbel vehrgeldt, t'welck oock sal geschieden by aldyen jemant by nacht, oft eene vuyre neer sonnen onderganek sal wille syn overgevaeren, wel verstaende nochtans, dat de Veerliedens de karren promptelyck sullen hebben over-te-halen, by daege, sonder dobbel veergeldt, het welck deselve effen wel sullen betaelen, by soo verre deselve by nacht, ofte een uyre naer den sonnen onderganek soude willen overgehaelt wesen.

By aldyen in ongestuymigh weder de Veerluyden in groot waeter een, twee, ofte meer Knechten als ordinair moeten by hun nemen, om alsoo seeckerder de Passanten mit Karren, ende Peerden over-te-vaeren, in sulcken gevalle sullen de Passanten boven den ordinaire hier vooren gespecificeerden Veerloon aen hun moeten vergoeden vier stuyvers, te repareren op de Karren ende Persoonen, die sich in 't Veer sullen bevinden, wel verstaende nochtans, dat het ordinair getall der Verhr/iedens sal bestaen in dry persooenen tot aen de oude Maese, ende tot Beeghden in vier Persoonen, ende in ordinair waeter in twee.

Dat de Maese soo hoogh overloopende, ofte mit Ys gaende, als oock in ongestuymigh waeter, deselve synde in soodanighe gesteltenisse, dat de Vehrlieden; wyens weecke, ofte tour van vaeren het sal wesen, deselve niet en konnen bevaeren, off datmen soo mit peerden, als karren door de Beeghden slaye niet en kan vaeren, ofte rijden, deselve alsdan de weecke oft Vehr moeten opgeven, om alsoo door de sempelycke Eygenaeren vant' Vehr te worden geassisteert, in welcken gevalle de Passanten meer niet als dobbel veergeit sulle moeten betaelen,

Dat in soo verre den Ys-ganck, ofte sulckx weeder gestilt synde, ende men door de Beeghder Slaeye wederom kan vaeren, off ryden, in sulcken valle sal de selve weecke aenstonts wederom comen tot den gheenen, welcken voor alsulck opgeven daer toe berechtigt is geweest.

Dat de Maese boven, ende onder het Vehr toegevroren synde, t'welck edoch genochsaem sal worden ondersocht, den gheene welckers weecke het sal wesen, oock aenstonts het Vehr sal moeten opgeven,

By soo verre den selven sulcx verweygerde te doen, ende alsdan door Ysganck aende Vehr-scheepen eenigh ongemack quaeme te geschieden, in sulcken gevalle sal den selven schaede privativelyck worden verhaelt op den gheenen, den welcken daerin suymigh sal syn geweest, ende de weecke niet en heeft willen opgeven, sonder dat de andere mede Eygenaers daer in sullen moeten, ofte gehouden syn te draegen,

Soo jemant vande Veerluyden in eenigerley maniere bevonden worde, teghens dese voors. Lyste, ofte Ordonnantie te doen, sal ter eerster reyse gestraft worden, mit eene Amende van twelff Guldens Brabants, de tweede op vier-en-twintigh gelycke Guldens, ende de derde gepriveert vande weecken, die hy in het selve Vehr soude mogen hebben, voor den tydt van een Jaer, naer de contraventie, twee derde deelen ten profyte vanden Heere vande Plaetse, ende het ander dertendeel voor den Aenbrenger,

Ende opdat dese Ordonnantie des te beter worden geobserveert, Soo wordt de Sempelycke Geerffdens van t' voorschreve Vehr belast aen-te-stellen twee Vehr-meesters, die voor de Contraventien, Salvo Regressu tegens de Contraventeurs, sullen wesen executabel,

Ende sal een Exemplair van dese Ordonnantie aen dese Zyde vande Maese op een Berdt, ofte op een Muiyre de naeste by 't Vehr staende, worden geplackt, ende by het verslyten, ofte aff-scheuren van het een, wederom een ander door die Veer-meesters dry daeghen daer naer worden geaffigeert, op pene van eenen Goltgulden ten profyte als boven,

Aldus Geordonneert Tot Ruremonde inde Cancellerye den 20. Julij 1729. Was gearapheert LOM vt. Onderstont Ter Ordonnantie van den Hove Was Onderteekent P.J. De Winckel, Ter syden stont Syne Majesteys Zegel vuytgedrukt in roode hostie, overdeekt mit wit papier.

COPYE VAN D'ORDONNANTIE

Depost Verleent op de Requeste vanden Raedt ende Momboir van Syne Keyserlycke.ende Catholijcke Majesteyst in desen Vorstendomme om & c.

H OFF gehoort het rapport vanden Commissaris in saecke, Ordonneert dat het Reglement hierinne vermeld, ende heden door den Hove beraempt, op costen der sempelycke Vehrgeerffdens sal worden gedrukt, ende punctueelijck geobserveert, Committerende den Remonstrant om het selve te besorgen, de geinteresseerde geheel, om invall van beswaernisse, daer over suleke representatien hier te Hove te doen, als sy te raede sullen vinden, Actum inde Cancellerye Tot Ruremonde den 20. Julij 1729, onderstont Ter Ordonnantie vanden Hove, Was onderteekent P.J. De Winckel.

Uit de krant van 9 november 1951

Veerman Gijs te Hertem is werkloos

Gemeente speurt naarstig naar een veerman

(Van onze correspondent).

In Hertem hangen briefjes op een lantaarnpaal aan de Kerk en aan het Gemeentehuis. Er worden gegaagdigen opgroepen voor de functie van veerman en liefhebbers dienen zich te melden bij de burgemeester. Onderwijl staat in Ool een man op de veerdam met zijn armen over elkaar, mijmerend over zijn jarenlange bestaan van veerman en sinds 1 Oktober 1951 werkloos.

Ruim een jaar geleden deed Gijs Boumans zijn laatste tocht met de veerboot en dik twee maanden geleden is het al geleden, dat hij de pont voor de laatste maal bediende. Het was het eind van een vruchtbare taak van een veerpont en tevens het einde van een sober bestaan van een veerman.

Jarenlang heeft Gijs Boumans als schipper de pont bedient, doch de levensstandaard is zodanig geworden dat hij geen kans meer zag, om er met zijn grote gezin nog van rond te komen. Want de verhogingen der veergelden hebben geen gelijke tred kunnen houden met de verhogingen der prijzen. Het is daarom, dat Boumans de gemeente om een hogere subsidie vroeg en aan de Rijkswaterstaat een motorboot om de pont een modernere bediening te kunnen

geven dan het simpele overtrekken met de hand. Voor beide heeft Gijs echter tevergeefs gevocht.

Want Gijs had na z'n mislukte pogingen om tot verandering te komen, met ontslagname bedreigd. De Rijkswaterstaat wachtte met de uitvoering van dit dreigement niet af en haalde de pont onmiddellijk op ter reparatie, zoals de motivering luidde. Maar wat zij nog nooit gedaan had, deed zij thans; zij bracht geen reserve-pont en liet de kleine veerboot alleen aan het lot over. Boumans wachtte toen nog even, had A gezegd en zei ook B; hij bedankte per 1 Oktober voor de functie van veerman.

Enige dagen later verdween ook de veerboot in de richting van de Rijkswaterstaathaven. Hertem kwam zonder veerpont, zonder veerboot en zonder veerman. En aan Hertem over onder Ool werd het stil, vreemd en kaal.

Hoe het nu verder zal gaan, is een vraag die een ieder zich hier stelt. Want de zaak zit zo in elkaar, dat de pont wel weer terug zal keren, maar dan moet er eerst een man, die de pont wil en kan bedienen en die tevreden is met hetgeen waar zijn voorganger voor moest bedanken.

Er hangen bange gevoelens in de lucht, dat dit niet gemakkelijk zal lukken.

“HAE IS IN OOL NOG NEET EUVER...” ***Zal het Oolderveer thans voorgoed verdwijnen?***

De mensen van Ool zijn er waarachtig niet over te spreken, dat zij al weken lang verstoken zijn van de verbinding met de overkant van de Maas. Eeuwenlang heeft het pontveer de Oolder lui overgezet als zij ter bedevaart gingen naar Sint Lindert of naar de Beegder kermis trokken. Voor de boeren, die land hebben aan de overzijde van de Maas, is het veer onmisbaar. En ook vele anderen hebben hun plezier van de pont, zoals de smid van Beegden, die vanwege de korte verbinding een hele serie klanten in Ool heeft zitten. Nu Gijs de veerman er echter voor de tweede keer het bijltje bij neer heeft gelegd, krijgt het oude gezegde: “Hae is in Ool nog neet euver” in de meest letterlijke zin betekenis.

Ool ligt nogal afgelegen aan de Maas; juist het veer bracht er enig vertier. Verhoudingsgewijs heeft het veer zelfs in vroeger dagen – toen er in Roermond nog geen brug lag – voor Ool veel meer betekend. Toen liep de officiële weg van Roermond naar het Zuiden via de voorstad St. Jacob en bij Ool kwam het nodige verkeer van en naar de stad over de Maas.

Vóór de Franse tijd was Ool zelfs de zetel van de schepenbank Herten, Merum en Ool, mét Maasniel – waar

eveneens een schepenbank gevestigd was – behorend tot de vrijheerlijkheid Daelenbroeck. Een schout, benoemd door de heer van Daelenbroeck, nam beurtelings het voorzitterschap over beide schepenbanken waar, terwijl er ook een gemeenschappelijk secretaris was. Een tijd lang zijn de baronnen van De Meer van Osen, wonende hier in de buurt op het voormalig kasteel Osen onder Linne, vrijheren van Daelenbroeck geweest.

Het Oolderhuuske, schilderachtig aan de rivier tegenover het dorp gelegen.
Zal de veerbel in de toekomst nog dienst doen?

Hertens veerbel met pensioen

Veerman Gijs was een goed profeet

Herten zocht vergeefs naar nieuwe veerman

HERTEN – Het is niet heel veel meer dan een jaar geleden, dat Gijs Boumans, in die tijd nog veerschipper van de Maas-pont te Ool-Herten, een voorspelling deed. Boumans immers kwam zo'n beetje overhoop te liggen met Rijkswaterstaat en met de Gemeente Herten, omdat hij aan beide instanties voor verbetering had gevraagd van de veerpontbediening en van zijn persoonlijke positie.

Rijkswaterstaat wees echter de zorg voor het pont en haar bediening toe aan de gemeente Herten en deze stelde op haar beurt weer Rijkswaterstaat voor een en ander aansprakelijk.

Met het gevolg, dat Boumans netjes achter het net viste en noch het een, noch het ander kreeg toegewezen.

Toen deed veerman Gijs zijn voorspelling: "Als ik geen hogere subsidie van de Gemeente krijg, of geen motor van Rijkswaterstaat voor de pont, dan gooi ik het zaakje er bij neer. En ik zal U vertellen, als de Waterstaat dan de pont komt ophalen, dan zal deze, als ie ééns weg is, nooit meer terug komen".

Zó sprak veerman Gijs op die kwade zomerdag in 1951. Helaas kreeg de oude man gelijk.

Want hij kreeg niet wat hij vroeg en zodoende deed hij in de late herfst van het vorig jaar zijn laatste tocht met de pont. Even later was ook Boumans veerman-functie ten einde. Het bootje mocht hij toen ook niet meer houden en de datum van het aangevraagde ontslag was al akelig dicht genaderd.

MELKBOOT

Boumans dacht niet dat men hem zou hebben laten gaan omdat hij ten enenmale on-

misbaar was. Maar men hééft hem laten gaan en daarom..., mist men hem nu zo zeer.

Want ná hem is er geen andere veerman meer op de propren gekomen. Na hem heeft de Gemeente geen nieuwe veerman meer kunnen ontdekken. Toch, zo begreep iedereen, moest er iets op gevonden worden, opdat de mogelijkheid tot overtocht weer hersteld zou zijn. De Raad ging zich nog eens met het geval bemoeien en het is hierop neergekomen, dat er van gemeentewege een veerboot is aangekocht die nabij de veerdam is gemeerd en die dient – uitsluitend dient – om de boeren van Ool-Herten in de gelegenheid te stellen aan gene zijde te komen, om hun vee te gaan melken en verzorgen. De dichtst bij de Maas wonende boer is in het bezit gesteld van de sleutel van de boot en bij hem kunnen de anderen terecht, wanneer ze naar de overkant moeten. Dat gebeurt in dit seizoen nog al eens...

VEERBEL OP PENSIOEN

Overigens is de mogelijkheid tot overtocht hier volkomen verdwenen en hangt er nog slechts de herinnering aan die goede voorbije tijd, toen de pont haar ontelbare tochten maakte met een gebruiende schipper.

Aan de overkant hangt de veerbel aan een ijzeren balk; zó maar, zonder enige vorm van proces op pensioen gezet. Haar taak is ten einde; zij heeft haar werk verricht...

Herten heeft in de geschiedenis nooit anders bestaan, dan met aan zijn oevers de heen en weer dobberende veerpont. En nu, bij de profetische voorspelling van oud-veerman Gijs, heeft het de pont verloren.

Het is jammer dat de oude dorpsprofeten het zo vaak bij het goede einde hebben.

Kroniek van het Oolderveer, Ool en Herten

968

Herten wordt voor het eerst in de geschiedenis genoemd.

1293

De eerste vermelding in een akte van een rivierovergang bij Ool.

1342

De Maas bij Ool wordt verlegd, waardoor de Maas dichterbij Roermond komt te liggen.

1415

Op 3 december dragen 'Aleid', echtgenote van wijlen Gerken van Oele en haar kinderen hun aandeel in het veer van Ool over aan Arnold Gobbels, 'den scheepsman'.

1464

Ool wordt voor het eerst in de geschiedenis genoemd.

1498

Op 25 maart verkopen Johan Planen en echtgenote 2,5 week van het veer te Ool aan Herman Bartscherre en echtgenote.

1500

Op 6 januari verkopen Peter 'Int wijnhuys van Momffort' en echtgenote 2,5 week van het veer te Ool aan Johan van Aldenhoven en echtgenote.

1506

Op 3 mei verkopen veerman Meerten Sweerden en echtgenote 2,5 week van het veer te Ool aan Johan van Aldenhoven en echtgenote.

1530

Op 12 mei verkopen de broers Arnold en Sebastianus van Kessel 5 weken van het veer te Ool aan Jasper Heijssen van den Graff.

1616

Op 4 januari reizen burgemeester Cryaarts van Roermond en de Heer van Oeyen via het Oolderveer naar Brussel.

1626

Op 12 december verkopen Jacobs Stoffers gen. Straelen en echtgenote de achtenveertigste week van het veer te Ool aan Wijnhem Sijben gen. Meerten.

1665

Op 17 september wordt de verpanding vermeld van de 15de, 18de en 19de week op het veer.

1680

Ool en omgeving worden door Spaanse troepen geplunderd.

1714

Op 19 oktober loopt het schip van de weduwe Jaen Isviste vast op een grindbank in Ool, waarna het schip breekt en zinkt.

1776

Op 7 februari vergaat in de nacht een schip geladen met kalk, op de Maas bij Ool.

1783

Uit dank voor genoten bescherming wordt in Ool een devotiekapelletje gebouwd, dat is toegewijd aan Sint Johannes Nepomucenes.

1796

Ool telt 42 gezinnen en 214 inwoners.

1818

Het Oolder veer wordt verpacht aan Michiel Korsten die optrad namens 24 onderverpachters.

1867

Op 13 augustus wordt, na zeven jaar bouwen, de Maasbrug in Roermond geopend, waardoor de betekenis van het Oolder veer sterk afneemt.

1881

Op 12 februari bereikt de Maas een hoogste stand van 19,30 meter boven Amsterdams Peil. Een dubbele doorbraak aan de Maasdijk, waarvan de ene ruim 200 meter lang is en de andere ruim 100 meter, verwoest veel roerende en onroerende goederen. Langs de weg van Ool naar Herten staan 50.000 tichelstenen te drogen voor de nieuwe kerk in Herten, die door het snel wassende water allemaal verloren gaan.

1883

Op 10 september rijdt de 22-jarige Joanna Poulussen uit Ool, dochter van de gemeenteontvanger, in een hondenkar naar Roermond om mout te halen. Als de hond naar de Maas loopt om te drinken slaat de kar om, waarbij Joanna te water raakt en verdrinkt. De volgende dag wordt haar stoffelijk overschot bij de Rode Brug gedregd.

1894

Sjang Kanters uit Ool tapt zijn eerste glas bier in uitspanning Café Kanters.

1905

Doordat de ketting van het Oolder veer breekt, drijft het veer af en slaat het tegen de Maasbrug in Roermond. Het veer raakt daarbij zwaar beschadigd.

1909

Op 19 juni redt veerman Graad Roumen een jongen die in zijn roeiboot stuurloos op de zeer snel stromende Maas rondrijft.

1913

Tijdens de overtocht met het veer, slaat een koe op hol.

1914

De Maasbrug in Roermond is gestremd en al het verkeer moet nu via het Oolder veer. Veerman Graad Roumen maakt vele overuren.

1918

De Maas bereikt een hoogte van 19,68 meter boven Amsterdams Peil. De pas verhoogde weg van Ool naar Herten raakt door het water zwaar beschadigd.

1920

Grindbaggerbedrijf van de Gebroeders Smals uit Vierlingsbeek vestigt zich in Ool. Het bedrijf gaat grind baggeren in de Maas.

1925

Het Oolder veer vaart weer, nadat het negen jaar uit de vaart is geweest, .

Op Nieuwjaarsdag begeeft tijdens een hevig onweer, de Maasdijk het bij Merum, waardoor Ool onder water loopt.

1926

Op 2 januari bereikt de waterstand een hoogte van 21,43 meter boven Amsterdams Peil.

Op 5 januari stortten door het geweld van het water enkele huizen in Ool gedeeltelijk in.

Op 6 januari trachten werknemers van de Grinderij uit Linne met de stoomboot en het veer zoveel mogelijk vee te redden.

Op 15 januari worden, na het zakken van het water, de gebieden getroffen door strenge vorst, die de immense schade nog vergroot.

Op 19 februari treedt de Maas weer buiten haar oevers en staan landerijen en huizen opnieuw onder water.

1929

Veerman Graad Roumen redt de 16-jarige Bair Willems van de verdrinkingsdood. Bair was zich dicht bij het veer aan het wassen, toen hij te water raakte.

1940

Als op 10 mei de Duitsers Nederland binnenvallen, worden de Maasbrug en de Rode brug door Nederlandse militairen opgeblazen.

1944

In de nacht van 18 op 19 november maakt een roeiboot de eerste geslaagde oversteek in de Maas bij Ool naar bevrijd gebied.

Op 28 oktober verwoesten Amerikaanse bommenwerpers de Maasbrug.

1945

Op 1 maart worden Herten, Merum en Ool bevrijd.

1947

Op 5 augustus wordt de Oolder buurtvereniging 'Sint Johannes Nepomucenus' opgericht.

1951

Op 1 oktober vaart veerman Gijs Bouwmans voor de laatste keer met het veer over naar het Oolderhuske.

1953

Bisschop Lemmens leidt persoonlijk de pelgrimstocht met de beeltenis van de door hem zeer vereerde 'Sterre der Zee' van Maastricht door het bisdom, waarbij elke parochie wordt bezocht. De processie van Herten naar Beegden wordt, met het speciaal daarvoor in gebruik genomen veer, in Ool overgezet.

1954

Op 25 mei wordt de Ooldergriend, groot 27,42 ha. aan de overzijde van de Maas, door de gemeente aan de Firma Smals gegund.

Op 12 oktober wijzen Gedeputeerde Staten van Limburg de ontgrinding van de Ooldergriend toe aan de firma Smals.

1961

Op 12 november raakt de laatste veerman van het Oolder veer, de dan 65-jarige Gijs Bouwmans in Voorstad St. Jacob te Roermond ongelukkigerwijs te water en verdrinkt.

1966

Op 19 december treedt de Maas buiten haar oevers.

Op 23 november gaat baggermolen 'Merwede 28' op Hatendoer in bedrijf. De baggermolen kan tot 40 meter diep baggeren.

1968

In juni viert Herten haar 1000-jarig bestaan.

Op 8 februari zinkt op de Maas motorschip 'Lena Maria' van 330 ton, na aanvaring met de sleper 'Franziska'. Niemand raakt gewond.

1969

Een combinatie van vijf baggermaatschappijen start met de ontgraving van het Oolderveld.

1970

Op 24 februari bereikt de Maas in in Ool een stand van 19,54 meter boven N.A.P.

1972

Op 25 maart wordt Restaurant Oolderhof aan de Broekstraat geopend.

1975

Op 23 augustus wordt in de Oolderplas het stoffelijke overschot van een 33-jarige man uit Geleen opgedregd. Het slachtoffer is vermoedelijk door een misdrijf om het leven gekomen.

1978

Op 7 januari zinkt het grindschip 'Regina' van 950 ton op de Oolderplas.

1979

Op 29 mei brengt Gouverneur Sjeng Kremers van Limburg een bezoek aan Ool.

1980

Op 22 juli bereikt de Maas in Ool een stand van 19,60 boven N.A.P. Het hoogwater bezorgt echter geen overlast.

Op 18 november kapseist baggermolen 'De twee Gebroeders' en zinkt op de Oolderplas.

1984

Op 9 oktober treedt de Maas buiten haar oevers en bereikt een hoogste stand van 20.10 meter boven NAP. Militairen leggen een nooddijk aan langs de Maasstraat en de Rosslag.

1986

Op 3 november zinkt 'De Esmeralda', een duwbak met meer dan 12.000 ton zand, naar de bodem van de Oolderplas. Het lichten van de op 14 meter diep liggende duwbak, neemt meer dan een week in beslag.

1989

Van 24 juli tot en met 2 augustus wordt het Nawaka (Nationaal waterkamp) van Scouting Nederland gehouden op het schiereiland van het toekomstige Marina Oolderhuuske.

Op 17 augustus geeft gedeputeerde Hilhorst, door een boom te planten, het startsein voor de herinrichting van het Oolderveld. Na de herinrichting wordt het gebied aan Aqua Terra overgedragen.

1990

Op 23 april vaart ter gelegenheid van de eerste Open Dag Waterrecreatie het veer opnieuw tussen Ool en het Oolderhuuske.

1991

Op 1 januari gaat de gemeente Herten op in de gemeente Roermond.

1992

Op paaszaterdag 18 april, krijgt Ool definitief zijn veer terug. De bewoners van Ool worden voor een kennismakingsbijeenkomst uitgenodigd op het Oolderhuuske. Het voetgangers- en fietsveer vaart alleen in de zomermaanden, in de weekenden en tijdens de vakanties.

Van 24 juli tot en met 3 augustus wordt het Nawaka (Nationaal waterKamp) van Scouting Nederland voor de eerste keer gehouden op en rond de Oolderplas.

Op 10 augustus begint de aanleg van het project 'Marina Oolderhuuske'.

Op 8 december treedt de Maas buiten haar oevers.

1993

Op 11 januari treedt de Maas buiten haar oevers. Er wordt een wal van zandzakken langs de Maasstraat en Rosslag aangebracht. De Maas bereikt een hoogste peil van 19,65 meter boven N.A.P.

Op 11 september wordt Marina Oolderhuuske officieel geopend. De openingshandeling, het onthullen van een monument, wordt verricht door de burgmeester van Roermond, drs. Herman Kaiser. 's-Middags wordt de gerestaureerde reddingssloep 'Ooldy' die als thuishaven Marina Oolderhuuske heeft, gedoopt door de scheidende gouverneur van Limburg, Emiel Mastenboek.

Op 15 december treedt de Maas weer buiten haar oevers. Marina Oolderhuuske is over de weg niet meer bereikbaar.

Op 21 december stijgt de Maas onheilspellend. In allerijl wordt een wal van zandzakken gelegd.

Op 22 december, om ongeveer 20.40 uur, breken de nooddijken aan de Maastraat door. Geheel Ool en delen van Herten en Merum lopen onder water.

Op 23 december bereikt de Maas een hoogte van 20,87 meter boven N.A.P. In de woningen van Ool staat tussen de 30 en 120 centimeter water. Uit Ool, Herten en Merum worden in totaal 1500 mensen geëvacueerd.

Op 31 december bereikt de tweede hoogwatergolf Ool, deze is echter minder hoog en veroorzaakt geen overlast.

1994

Rondvaartboot 'De Rosslag' wordt in de vaart genomen.

Op 23 december, precies één jaar na de dijkdoorbraak, onthult Gouverneur Berend-Jan van Voorst tot Voorst het provinciale Hoog Water Monument aan de Maastraat. Het monument is een ontwerp van Wijnand Thönissen.

Op 28 december overstroomt de toegangsweg naar Marina Oolderhuske.

1995

Op 22 januari overstroomt de toegangsweg naar Marina Oolderhuske opnieuw en het water wast sterk.

Op 23 januari wordt in Ool gestart met de aanleg van een nooddijk van big bags aan de Maastraat.

Op 30 januari wordt door het stijgende water de bevolking van Ool en een gedeelte van Herten geëvacueerd.

Op 31 januari bereikt het water in de Maas een hoogste stand van 20,92 meter boven N.A.P. Dankzij de dijk van big bags blijft Ool droog.

Op 24 augustus wordt er een begin gemaakt met de werkzaamheden aan de (nieuwe) kades rondom Ool. Dit wordt feestelijk gevierd in café Kanters.

1997

Op 8 januari staat het water in de Maas erg laag. Door de strenge vorst dreigt ijsgang de sluisen in de vaarwegen te beschadigen. Om dit te voorkomen worden de stuwen in de Maas open gezet, waardoor op sommige plaatsen het water 3 tot 4 meter zakt.

Van 28 juli t/m 6 augustus wordt het Nawaka (Nationaal WaterKamp) van Scouting Nederland voor de tweede keer gehouden op en rond de Oolderplas.

Op 30 augustus viert buurtvereniging Sint Johannes Nepomucenus uit Ool het 50-jarig bestaan met de uitgave van een boek over de geschiedenis van de afgelopen 50 jaar.

1999

Op 31 december eindigt de ontgrinding van het Oolderveld, dat nu Oolderplas heet.

2002

In oktober wordt gestart met het opspuiten van zand uit de Oolderplas, waarmee de nieuw te bouwen wijk 'Oolderveste' wordt opgehoogd.

In februari treedt de Maas meerdere keren buiten haar oevers.

Van 22 juli tot en met 31 juli wordt het Nawaka (Nationaal WaterKamp) van Scouting Nederland voor de derde keer gehouden op en rond de Oolderplas.

2003

Op 5 januari treedt de Maas weer buiten haar oevers. Demontabele kades worden aangebracht.

Op 17 juni wordt de ontgrinding van de Oolderplas definitief beëindigd.

2005

In januari wordt 'Marina Oolderhuuske' verkocht aan Maritimo Beheer B.V. Vanaf die datum draagt het park de naam 'Resort Marina Oolderhuuske'.

2006

In april vaart voor de eerste keer de omgebouwde veerboot. Met de nieuwe aanpassingen biedt het veer een ruimere plaats aan voetgangers en fietsers.

Café Kanters

Café Kanters ligt slechts op een steenworp afstand van het fiets- en voetgangersveer 'Bij Ool euver', knooppunt van verschillende fietsroutes. Op het ruim bemeten terras, dat een geweldig uitzicht biedt over de Maas en de Maasplassen kunt u, tijdens een wandel- of fietstocht, volop genieten tot rust komen.

Café Kanters
Maasstraat 5
6049CB Herten
Telefoon: (0475) 33 49 18
www.cafekanters.nl

Tegen inlevering van uw veerpontticket ontvangt u een vorstelijk getapt glas bier voor maar één Euro.

! Nieuwsgierig naar onze arrangementen?
www.oolderhof.nl

HOTELSUITES & RESTAURANT DE OOLDERHOF
Broekstraat 35 • 6049 CJ Roermond - Herten
Tel. + 31 (0) 475 - 333 693 Email: info@oolderhof.nl

Culinair Treffpunt

aan de Maas

- 29 luxe hotelsuites
- à la carte dineren
- eigen aanlegsteiger

Oolderhuske 3
6041 TR Roermond
Telefoon: (0475) 581 695
Fax: (0457) 581 569
E-mail: info@riverplaza.nl
Website: www.riverplaza.nl

WOKRESTAURANT * BRASSERIE * PARTY CENTER * CONFERENTIEZALEN

River Plaza is een uitermate sfeervol ingericht restaurant gelegen in het vakantiepark 'Resort Marina Oolderhuske' in Roermond, waar gewerkt wordt volgens de traditionele wokformule.

Maak kennis met wokrestaurant 'River Plaza' en laat u verrassen door een unieke combinatie van spectaculaire gerechten en Oosterse gastvrijheid. Wij verheugen ons op uw komst!

Openingstijden:

Dagelijks van 16.00 uur tot 22.30 uur.
Van november t/m maart op maandag gesloten.

Prijzen:

Van maandag t/m donderdag : € 16,50
Op vrijdag, zaterdag, zondag
en feestdagen : € 18,50

Kinderen in de leeftijd tot 12 jaar

1 jaar : € 1,00
5 jaar : € 5,00
10 jaar : € 10,00

Speciale aanbieding voor de inwoners aan de overkant van Oolderhuske

Bij elke 4 personen krijgt 1 persoon een gratis wokdiner! (exclusief drank)
Dus bij 4 personen hoeft u maar te betalen voor 3 personen!

Gratis wokdiner voor 1 persoon!!

De actie geldt alléén tegen inlevering van deze coupon!
En geldt alléén op woensdag wanneer de veerpont vaart!

Resort Marina Oolderhuuske en Ool. (Google Earth 2006)

Resort Marina Oolderhuuske en Ool, met boven in beeld de Oolderplas, het vroegere Oolderveld.

